

[**PULACHTEL** *sb m*

pułachtel a. połachtel.

D a. L sg pułachtelu.

Sł stp: *połuachtele, Cn, Linde brak.*

Naczynie i miara rzeczy płynnych, zwłaszcza piwa, równe połowie achtela, tj. 1/16 beczki:

Wyrażenie: »pułachtel piwa«: Piwowarowie. Są 2 piwowarowie między nimi, którzy od każdego waru dawają na zamek po półachtelu [*niewykluczona też lekcja: pół achtelu*] piwa. *LustrLub* 13.

MFr